

fæstningen mellem disse to Betragtninger. Paa den ene Side siger det ærede Medlem: Vi skulle spare; vi maa gaa til betydelig Nedfættelse af Udgifterne, og paa den anden Side siger han, at det, som Ministeriet har gjort, nemlig at indskrænke sig til at forsvare et enkelt Punkt af Landet, er for lidt; Folketingets Tanke har det altid været at forsvare hele Landet. Nu kan man sætte militær Sagkundskab saa langt ned, man vil, man maa dog vistnok indrømme, at naar de sagkundige komme og forlange flere Penge, fordi de ikke formaa at forsvare det ene Punkt med det, der foreligger — jeg skal kun i Parentes bemærke, at det, at de kun ville forsvare det ene Punkt, staar hen for det ærede Medlems Regning, det er vistnok ikke de militære sagkundige, der paastaa dette — naar der stilles denne Fordring om betydelig forøgede Udgifter for derved at kunne opnaa at forsvare det ene Punkt, som det ærede Medlem mener, saa maa jeg dog sige, at det er ret forbausende, han vil forsvare det hele Land med betydelig Indskrænkning i Udgifterne. Her foreligger dog vistnok en Modsigelse. Jeg vilde være det ærede Medlem overordentlig taknemmelig, hvis han nærmere vilde udville, hvorledes denne Op-gave skulde være mulig at løse, for vi, der med større eller mindre Ret kalde os sagkundige, ere allesammen enige om, at det, der er, forslaar daarlign nok til at forsvare Sjælland, vi forlange flere Penge til at forsvare Sjælland, og nu fortæller det ærede Medlem, at vi kunne meget godt forsvare hele Landet med noget, der koster betydelig færre Penge end dem, som nu udgives. Dette minder lidt om, hvad der fandt Sted forleden Dag, da et æret Medlem vilde gøre noget for 5 Mill. Kr. langt bedre end det, hvortil de sagkundige kræve de 30. Mig forekommer det ret naturligt, at de militære Udgifter nødvendig maa stige. Det kan være overordentlig beklageligt, men det følger jo, som det ærede Medlem allerede antydede, til Dels af faadanne Omstændigheder, over hvilke vi ikke ere Herrer, som Folkemængdens Stigning, og dernæst følger det ganske naturligt af, at Krigsvidenskaben paa alle Punkter gør meget store Fremskridt, der medføre betydelige Udgifter; denne betydelige Forøgelse af Udgifterne finder ikke alene Sted her, men f. Eks. ogsaa i Svejts. Om jeg ikke husker meget fejl, saa ere det nævnte Lands Udgifter til Forsvarsvæsenet i Løbet af en halv Snes Aar mere end fordoblede, og man har dog ikke hidtil sigtet dette Land for at være overdreven militaristisk og krigsgalt; det er ikke et Land, hvor man har Anskuelse til fælles med det ærede Medlem for Randers Amts

4de Valgkreds (W. Dinesen), hvor man vil bruge Hæren til at angribe, det er et Land, som kun agter at forsvare sig; men dog har det forøget sine Udgifter til Forsvarsvæsenet ganske overordentlig i de senere Aar. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds udtalte, at Kjøbenhavns Befæstning altid havde været en Tanke, som var fremmed for Folketinget, og som aldrig havde fundet sit Udtryk i vor Hærsorganisation. Der husker det ærede Medlem dog vist noget fejl. Jeg forstaar da i det mindste ikke, med hvilken Ret Lovgivningsmagten har paabyrdet Kjøbenhavns Indbyggere en særlig Børnepligt igennem Kjøbenhavns Bæfæstning, hvis det ikke er, fordi Kjøbenhavns Forsvar indtager en ekseptionel Plads. Og hvis man erkender, at det har en ganske særlig Interesse at forsvare Kjøbenhavn, saa er der kun et Skridt til ogsaa at erkende, at Kjøbenhavn maa befæstes, om der end kan være forskellige Meninger om, paa hvilken Maade og i hvor høj Grad den bør befæstes. Derfor si, er det mig ikke aldeles klart, om det ærede Medlem har Ret i, at Kjøbenhavns Befæstning aldrig er kommen frem i Organisationen. Jeg vil ogsaa minde om, at der er bevist, der betydelige Summer til Kjøbenhavns Befæstning — ganske vist fra Søsiden — den ene Gang efter den anden. Naar de ærede Medlemmer mene, at Kjøbenhavns Befæstning skulde være baade for svag og for stærk, nemlig for svag over for en fjendtlig overlegen Styrke og for stærk, naar den var falden i Fjendens Haand, er det for mig uforstaaelig Tale. Det forekommer mig, at naar en Fæstning er indtagen, maa den antages at være bleven en Del svagere. Man kan dog ikke mene, at en Fæstning skulde være overgivet uden Sværdslag, man maa antage, at den har lidt Skade paa forskellig Maade, at Bærterne ere sammenstude og Materiellet ødelagt, og at den derved skulde blive stærkere, er vistnok ikke rimeligt. I det hele taget kan jeg ikke tænke mig, hvor den Hær skulde være, som vilde erobre det befæstede, indtagne Kjøbenhavn tilbage. De militære tænke sig altid, at Hæren i sidste Instans skulde gaa tilbage til Kjøbenhavn som en Reduit og staa og falde med Befæstningen, og saa falder det Spørgsmaal ganske bort, hvorledes man skulde erobre Fæstningen tilbage, idet vi gaa ud fra, at naar Fæstningens Modstand ophører, er Landets Forsvarskraft brudt. Vi mene, at Landets Forsvarskraft er betydelig stærkere, naar vi have Hæren plus Fæstningen, end naar vi have Hæren uden Fæstningen, og vi mene det med saa meget større Ret, som vi kunne